

JUDr. PAVEL BLAŽEK, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne 9.10.2012
Čj. 426/2012-OD-SPZ

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 BRNO

Věc: obv. M. O. – stížnost pro porušení zákona
Příloha: trestní spis OS v Děčíně sp.zn. 23 T 100/2007

Podle § 266 odst. 1 trestního řádu podávám ve prospěch obv. M. O. (...),

stížnost pro porušení zákona

proti usnesení Okresního soudu v Děčíně ze dne 7.12.2009, č.j. 23 T 100/2007-63, které nabylo právní moci téhož dne.

Dne 5.6.2007 podal státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Děčíně na obviněného M. O. návrh na potrestání pro trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) trestního zákona (*zde i v dalším textu je míněn zákon č. 140/1961 Sb., ve znění účinném do 31.12.2009*), kterého se měl obviněný M. O. dopustit tím, že dne 27.5.2007 ve 22.15 hodin v Č. K., okres D., po B. ulici řídil osobní motorové vozidlo zn. Audi B4 1,6 RZ 3U9 0115, přestože měl rozsudkem Okresního soudu ve Vsetíně ze dne 12.2.2007, sp.zn. 2 T 225/2006, vysloven mj. trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu v trvání 12 měsíců od 12.2.2007 do 12.2.2008.

Okresní soud v Děčíně trestním příkazem ze dne 7.6.2007, č.j. 23 T 100/2007-18, uznal obviněného M. O. vinným trestným činem maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zákona č. 140/1961 Sb. a uložil mu trest odnětí svobody v délce trvání 4 měsíců, přičemž výkon tohoto trestu obviněnému podmíněně odložil na zkušební dobu 18 měsíců; současně obviněnému uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 18 měsíců. Trestní příkaz nabyl právní moci dnem 28.11.2007.

Následně, s ohledem na skutečnost, že odsouzený M. O. se ve zkušební době podmíněného odsouzení dopustil trestné činnosti, bylo usnesením Okresního soudu v Děčíně ze dne 17.12.2008, č.j. 23T 100/2007-46 rozhodnuto o ponechání podmíněného odsouzení odsouzeného M. O. v platnosti za současného prodloužení zkušební doby podmíněného odsouzení o 18 měsíců. toto rozhodnutí nabylo právní moci dnem 9.1.2009.

Dne 3.8.2009 podal odsouzený M. O. k Okresnímu soudu v Děčíně žádost o podmíněně upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel. Usnesením Okresního soudu v Děčíně ze dne 7.12.2009, č.j. 23 T 100/2007-63, které nabylo právní moci téhož dne, bylo jeho žádosti vyhověno, tedy bylo soudem podmíněně upuštěno od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti, který byl odsouzenému uložen trestním příkazem Okresního soudu v Děčíně ze dne 7.6.2007, č.j. 23 T 100/2007-18, zároveň byla odsouzenému stanovena zkušební doba v trvání 3 let.

Podle § 90 odst. 1 trestního zákoníku, po výkonu poloviny trestu zákazu činnosti, zákazu pobytu nebo zákazu vstupu na sportovní, kulturní a jiné společenské akce může soud podmíněně upustit od výkonu jeho zbytku, jestliže odsouzený v době výkonu trestu způsobem svého života prokázal, že dalšího výkonu tohoto trestu není třeba, anebo jestliže soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného.

Podle § 2 odst. 5 věty první trestního řádu, orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí.

Těmito ustanoveními se však samosoudkyně Okresního soudu v Ústí nad Labem důsledně neřídila. S napadeným rozhodnutím nelze souhlasit a nelze je považovat za správné, neboť ze spisového materiálu bylo zjištěno, že soud I. stupně rozhodoval o podmíněném upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti spočívajícím v zákazu řízení všech motorových vozidel v době, kdy odsouzený již celý trest zákazu činnosti vykonal.

Z opisu Rejstříku trestů odsouzeného je zřejmé, že M. O. byl rozhodnutím ze dne 12.2.2007, sp.zn. 2 T 225/2006 odsouzen Okresním soudem ve Vsetíně pro trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 201 odst. 1 trestního zákona č. 140/1961 Sb. k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 200 hodin a zároveň mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel ve výměře 12 měsíců. Uložený trest zákazu činnosti, jak vyplývá ze zpráv Okresního soudu ve Vsetíně a Magistrátu města Ústí nad Labem, odsouzený vykonával v období od 12.2.2007 do 12.2.2008. Na výkon tohoto trestu plynule navázal výkon trestu zákazu činnosti uložený odsouzenému M. O. trestním příkazem Okresního soudu v Děčíně ze dne 7.6.2007, č.j. 23 T 100/2007-18 ve výměře 18 měsíců. Předpokládaný konec výkonu trestu tak byl dne 12.8.2009. V mezidobí však byl M. O. odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 23.7.2008, č.j. 5 T 21/2008-40, který nabyl právní moci téhož dne, pro trestný čin řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d tr. zákona č. 140/1961 Sb. a pro trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zákona č. 140/1961 Sb. k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 4 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s dozorem.

Dotazem na centrální evidenci vězňů bylo zjištěno, že odsouzený M. O. byl ve výkonu trestu odnětí svobody od 25.8.2008 do 7.11.2008, tedy celkem 74 dní. Vzhledem k tomu, že

do doby výkonu trestu zákazu činnosti se nezapočítává doba, po kterou byl odsouzený ve výkonu trestu odnětí svobody, je evidentní, že odsouzený M. O. trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel uložený mu trestním příkazem Okresního soudu v Děčíně ze dne 7.6.2007, č.j. 23 T 100/2007-18, vykonal dnem 25.10.2009. Pokud tedy soud I. stupně dne 7.12.2009 rozhodl o žádosti odsouzeného o podmíněné upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti, rozhodl v době, kdy odsouzený měl již uložený trest zcela vykonán.

Třebaže se rozhodnutí o podmíněném upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti svou povahou jeví jako rozhodnutí jdoucí odsouzenému ku prospěchu, v daném případě byl zákon porušen v jeho neprospěch, neboť bez právního důvodu byl nucen podrobit se omezujícímu režimu zkušební doby a v současnosti již soud ve veřejném zasedání, jež bylo odročeno na neurčito, projednával rozhodnutí o nařízení výkonu zbytku trestu zákazu činnosti.

Na základě všech shora uvedených skutečností proto **navrhují**, aby Nejvyšší soud České republiky:

1. podle § 268 odst. 2 tr. řádu rozsudkem vyslovil, že usnesením Okresního soudu v Děčíně ze dne 7.12.2009, č.j. 23 T 100/2007-63, byl v neprospěch obviněného M. O. porušen zákon v ust. § 90 odst. 1 tr. zákoníku a v řízení předcházejícím v ust. § 2 odst. 5 tr. řádu,
2. podle § 269 odst. 2 tr. řádu napadené rozhodnutí zrušil a zrušil i všechna další rozhodnutí na zrušené usnesení obsahově navazující, jestliže vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla svého podkladu.

Nejvyšší soud rozhodl pod spisovou značkou: [3 TZ 72/2012](#)